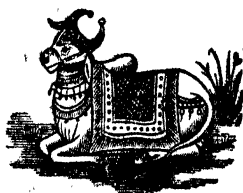
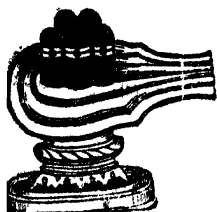

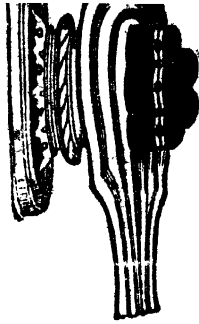
५
५
५
५
५
५
५

నాగేశ్వర శతకము.

నాగేశ్వర శతకము నాగభూషణదేవర.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

यु
५
४
३
२
१

చ! పరిశివునందుగలు ధృఢభక్తి నొనర్చితగాని దీనినే
 నరుగను దోషసంతతుల నిండుకయైనను శాస్త్రపాండితీ
 గరిమములేదుగాన నిటగల్గిసతపులు లెక్కసేయకా
 దరమునకైకొనుండు విబుధప్రభులారనతింతు నెప్పుడు

శ్రీ శివాయ నమః

నా గే శ్వ ర శ త క ము

ॐ ॐ ॐ

శా॥ ప్రా లేయాచలః స్వకాధిపః సద్భక్త్యన్మండభాండాభిరీ
మూలాధారుడు పాలనాకరిడు నిర్మూలినపగాక ర్తయు
కాలాకాలనివేదత్యుడు పియర్గంగాంధరు జన్మసు
శ్రీలోక్పూరనాసఃగి బ్రోవుత సర్వ జేబ్రోలునాశేశ్వరా॥

శా శ్రీవిష్ణు శు పదారవిందయుగళి సేవల్ సుఖితుం దగ్ధ
శ్రీవత్సాకితవందనీయు సభవు శ్రీచంద్రజూటాత్మజన్
ప్రాప్తిన్యు గరుణారసుం భవహాళు ఫాలంబుకన్ మ్రొక్కి నే
సేవింతు గణనాథుని గజముఖు॥

శా॥ దక్షుద్రుంచియు యజ్ఞశాలవపుడేధ్వంసంబుగావించి యా
యక్షప్రవాతమ సిద్ధ గుప్త్యాక సమస్తాదిత్య చైతేయులన్
వక్షంబుల్ కడుం జుంచి బ్రహ్మను మార్గ బల్బులు ఘోరంబుగా
శిక్షల్ జేసిన వీరభద్రు దలతు॥

శా॥ వాణీ! వల్లవసాణి నివమృతసద్వాక్యంబున్ గూర్చి గీ
ర్వాణాంధాదీసుభాషితంబులు మహాభాష్యక్తి సాధుత్వమున్
బ్రాణాయామముబ్రహ్మవిష్ణు సతుంగ గాన సీసత్ప్రపా
త్రణిన్ నన్ను గృహార్థజేయగదవే! ॥

మ॥ వరమాహేశ్వరవర్ధనుండు హరుడు వర్ణింప పర్యదులన్
నిరసన్ జేసి జయించి నట్టి ఘనుడు నిర్మోహితు బుడితున్

నా గే శ్వ ర శ త క ము.

వరదేశుఁ ననిశంబు గొల్తు మదిలో వర్ణిల్ల వేగంబె యీ
చిగురింబైనటువంటి పద్యశతముఁ॥

మ॥ అవనిఁ భక్తులనామముల్ దలచెదన్నా సక్తిచే నామదిఁ
శివనాగయ్యను కల్లిదేవయ మర్ది శ్రీసిద్ధ రామాగ్యునిఁ
సువివేకుఁ గణపాలు గుండయను సుల్లొక్కుడు భల్లాణునిఁ
శివచిర్యాలుని సాంఖ్యతొండనిసదా॥

మ॥ కొలుతుఁ మోశిగ మారయాహ్వయుని మ్రొక్కుల్ జేతు
సోమయ్యకుఁ
కలికెద్ద్రహ్మయ నాత్మదేవయను కక్కయ్యాది సద్భక్తులఁ
తలయందుఁ ధరియింతు శర్వుసభవుఁ ధ్యానించి కేల్పొడు భా
సిల సంపూరిత భక్తి సంగతుడనై॥

మ॥ మడివాల మాచయ బిచ్చిబాచనిమిషుఁ మండంగి మాత్రా
ఖ్యునిఁ
నిడుమార్కుఁ కరయూరిబోడుని శివానేకాంత రామయ్యనుఁ
కడవల్ సంబిని నాచిదేవుని మదిఁ కల్యంబనె వారునుఁ
చిడకఁ బాలును వారి పాదములనే॥

మ॥ అరిపాలుఁ బసవేళు నిమ్మవను నాహాలాయధుఁ బాణునిఁ
కరికాల్ చోడుని సంగమేశ్వరుని యాగంధర్వ నిర్వత్తునిఁ
యిరవందాండని మల్ల బ్రహ్మయ ఘనుఁ యేనాధి నాథీశునిఁ
సిరిచేకూర్చుడు నీశ భక్తి దలతుఁ॥

కా॥ శ్రీకళ్యాణ గుణాకరుండభవుడుఁ శ్రీకంఠదాద్యుండు సు
ల్లొక్కుండిశుడు నప్రమేయు విబుధా శోభావిసీతుండనఁ
సాకారగుణ శంభుమూర్తి యనగఁ సాక్షాత్కరించె భువిఁ
శ్రీకారుణ్యని మద్గురుఁ దలచెదన్॥

మ॥ అతులంబైన మహాకవీశ్వరుల నేనారాడి సంప్రీతిచే
స్తుతులఁ జేయును దాల్తుపాల్కురికి నాసోమేశ్వరాధీశు మం

డిత కీర్తి పిడుకర్తి సోమ యునఖండేశాది ధీరాభి కం
చితమా వందనముల్ ఘటియింతు నెపుడు!

మ॥ పరిశోధించగలేదు శాస్త్రముల సద్భావంబుచే గావ్యముల్
నెరుగఁ జూడగలేదు వ్యాకరణమున్ నీమీద వాంఛారతిఁ
విరచింతు శతకంబు నొక్కటిఁగవుల్ వీక్షించి తప్పల్ కడుఁ
స్థిర చిత్తంబున దిద్దఁ బ్రార్థితుడనే॥

శా॥ శ్రీకంఠాయ త్రిలోచనాయ విమలశ్రీచంద్రజూటాయ భో
గీ కంకాళక పాలమాల ధవళాంగీ సర్వభూతాయ స
త్సాకారిష్యముఖాస్సితాంఘ్రి భజనప్రబంధి దగ్ధ గొల్పినీ
శ్రీకాకుణ్యము ల్లడ జూడుము శివా॥

శా॥ శ్రీవిధ్యుత్కవితాజవ జవమహా శ్రీసచ్చదానందయో
గావిష్టాన విశారిదుండ హరుణ గంగాంబికా వల్లభా
రావేగంబున మన్మనోబంధులర్థ రారాజుకు నిశ్చలసీ స
సేవల్ తామర తంపరై నునియెడఁ॥

మ॥ నిఖిలామ్నాయ పురాణశాస్త్ర విమతా నిర్మోహ సంధానవే
ద్యఖిలాత్మైక్య కళాప్రపూర్ణ బుధమోహచాత సంహరిత్రా
యఖిలాధీశ్వర యిందుసుందరహరా దాక్షిణ్య భావంబునఁ
శిఖినేత్రా కృపజూడు నెప్పుడు ననుం॥

శా॥ యతౌ దృక్పక్షత్ర్యక్ష రక్షక దయాధ్యా! సాంబ సర్వేశ స
దృతౌ పీతుకటాక్షపీక్షణ శివాదుష్టాత్మలం చెందోఁ
దతౌశీసముముక్షు మోక్ష ఫలితార్థంబు గృపంజేయుమీ
శివోదక్షతగలు శంకరదయా॥

శా॥ కొండల్ ఘూర్ణిలు నబ్ధివంశు దిశెలుఁ ఘోరాటపుల్ మ్రగ్గు
బ్రహ్మగ్నాడంబెల్లను వ్రయ్యతౌ పరగ బ్రహ్మకుల్ మహాభీతిచే
నిం డీకొన్న చొలంగు నీపటిమకున్ నే నిల్వగా నేర్తునే
చెందరాదె మదీయపాప తతులన్॥

నా శిశ్య రశతకము.

శా|| మారాహర. కరాభీకర. మహామార్తాండ తేజోనిభా
కారా సుపభాకాంచనాద్రి విలసత్కళ్యాణ ధాముండవే
యేరానామిర యాలకింపవు శివాయేజేయు చోసంబుల
చేరక రాక దొలంగ జేయుము భవా||

మ|| ధరణీచక్రము లేరు చంద్రరవులుద్యచ్ఛక్రయుగ్మంబు
శరపేష్ఠీరథసారథాయే హయములే పాత్రంబులౌ
వేదములే హరియే సాయకమైధరక ద్రిపురసంహారంబు
గావించి నీచరితంబెన్నగ విస్త వింతగదరా

శా|| సారాచారవివేకశిల సుగుణాసంకల్ప మా
త్రుండవై వీరమృత్యుడవై సురాసురలకున్ వీక్షింపనుగ్రుండవై
భూర్విజీవులకెల్ల పోషకుడవై పుత్రిండనానమ్మ నీ
చేరందీసియు బ్రావసించె భరమో||

మ|| దివియం దుడ్చువసిద్ధసాధ్య ఓబుధధ్యేయుండుగంధర్వులున్
వివిధానేక ఋషిశ్వరాదిప్రమథుల్ విభ్యాధరుల్ కిన్నరుల్ య
వనిన్ యోగులు నాక వాసులు ఫణింద్రాధీశులైనన్ మదిన్
శివ నీయాపము నిర్ణయించగలరే||

మ|| కమలాస్తావర సుపభావిమలసద్గాంభీర్యశౌర్యోద్గణా
ద్గమమై వీరపటీరధుర్యవిలసత్ కంజోద్భవస్తుత్య యా
శమనుంజంపినదేవ బోధ్రము ననున్ శాసించు
భక్తుండనంచెంచిమదిన్ ప్రేమనుజూడుమోహరశివా||

శా|| శ్రీకైలాసనివాస సిదుమహిమన్ నేపింతునశ్రాంతమున్
పాకారాతిపరేతరాజఫలభుక్ పానీయరాట్ పూజితౌ
కోకప్రీతి కరాబ్జవహ్నినయనా గోరాజసద్వాహనా
చేకొమ్మా కడు దీను వందనములన్||

మ|| కరిచర్మాంబర ధారివౌగరళమున్ గంధంబునందాల్చితౌ
సరచేత్రహృక్ పాలమున్ పునుకయున్ నాగేంద్రహారంబులున్

నా గేశ్వర శతకము.

ధరియింపం గని నీదుపాదములు సంధానింపనె ట్లాప్పించే
సిరి నీభక్తులు వారి మానసమునన్ ||

గురువైభక్తులచాలి కల్పతరువై యోగ్యంతరాళంబునన్
నిరపాయంబుగనుండి సమ్మిళితమై నీవారళూకంబునై
యెరుకై ముక్తికిమూలమై ధరణిలో నే
రూపమున్ గానిదై స్థిరమై వెల్లును నీమరూపమరయన్ ||

|| జీవుల్ మత్తులుసంపదల్ గలిగినన్ జింతింప నిన్మర్వరే
జీవల్ భ్రాంతి దొలంగ లేకపుడమిన్ శీలంచువర్తింతుగా
జీవుల్ కాశ్వతమైననీదుపదవిన్ జెందంగసద్భక్తి నీ
సేవల్ జేయరు నమ్మి మానసమునన్ ||

|| దేవేంద్రానికదంబునిత్యమనినన్ దేవేంద్రునిన్ రక్కసుల్
వేవేగంబున పారదోలి సురలన్ వేధింపగా వేలుపుల్
నీవే దిక్కుని తావుల విడచియన్ నిన్గోరి సేవించి నీ
సేవన్ సంతతమిచ్చయింతురుగదా!

|| ఏలీలన్ నుతిసేతునిన్ననిశము న్నేరీతిసేవించునో
ఫాలాక్షా! నలకూబరాదినుతా! పాపాఘవిధ్వంసకా
కామన్ ద్రుంచినకాలకంఠుడవు నీకారుణ్యమున్ జూపుమో
శ్రీలక్ష్మీపతిసేవితాంఘ్రియుగళా! ||

|| నాదాతీతుడ! చివ్వుయా! యచలుడా! నాకేశవద్యుండ నీ
వాధారుండవుసజ్జనావళికి బూర్ణామోదసంధాయివై
మేధాశక్తులొసంగి బోచెడుహరా! మీపాదముల్ వేడిచన్ శ్రీదా
నామొఱనాలకింపుమభవా!

|| గతిసేవేయని వేడగా మమతచే గవ్వుండు దుష్టుండు భీ
మతిహీనుండును లోభదూషితుడు గుర్మార్గుండు పాపుండు కు
చ్ఛితుడున్ పామరుడంచు ద్రోయకను నాచింతల్ నివారింపుము
యుతపాపస్తుత పాదపద్మయగళా!

నా గే శ్వ ర శ త క ము.

శా॥ నీచారూపము చిన్మయంబచలు డాసీర్ణత చైతన్యమా
వేదార్థంబగునిర్గుణంబ వదమా వీక్షింపరానట్టి దా
కాదా నీసగుణంబు జూపుమిపుడున్ గాంక్షించి పూజింతునే
శ్రీదామోదరపదితా పరశివా॥

శా॥ ఏదయ్యా యికదిక్కు నీవలుగగా నేదారిబోక శివా
నేజేనింగని యూరికుందునిపుడు బృందారకస్తుత్య యా
వేదంబుల్ గనలేనిరూప మెదలో వీక్షించు పెద్దోకదా!
శ్రీజీవావళికెల్ల నాధుడవుగా.....

మ॥ మలమూత్రాద్వితమైన యీతనువుపై మాయానుసంధానులై
తలిరుంబోలులతోడ గూడుచు సుధాంధశృక్రిసంస్తుత్య యీ
కలికాంబున నీదు సత్కథల నాకర్ణింపరయ్యయ్యె! యా
చెలులం దెక్కడనేమిగల్గునో హరా!.....

మ॥ ధనమే శాశ్వతమందు నమ్మి జనముల్ ధర్మంబులన్ జేయక
దినముల్ పుచ్చుచునుందు రిపుడమిపై ధీరత్వసంచారులై
తనువేబోయెడువేళ నీధనము మెటకోవచ్చి రక్షించునే
చెనటుల్ నీమహిమం బెరుంగరకటా.....

శా॥ సంతానంబదిగల్గలేదని నరుల్ సన్యాసులగాంచి తా
మెంతోభక్తిచి జెప్పగావినయుఁ దామేవేళ సత్కర్మముల్
యెంతోచేసినసంతతిగ గనకటన్నిదాహారముల్ గాంచరీ
చింతిఁ గొనియు నిన్దలంపరుగదా.....

శా॥ శ్రీజీవమారమణుండు నాశుగముగాఁ బృథ్వి శతాంగంబుగా
నారారాధవుండు సూతుసగ స్వర్ణాద్రి శరాసంబుగా
ధీరత్వంబు జెలంగగా ద్రిపురముల్ దేవా వడిగొల్పితే
శ్రీరామార్చిత నన్నుబోవ భరమా.....

శా॥ ఆలుంబిడ్డలు తల్లిదండ్రులు నితాంతార్థంబు వ్యర్థంబులై
నాలాయంబుగ నాపదల్ గుడుచుచు వాపోవుచు మానవుల్

మేలుక జెందగలేక పాపులగుచుక మిథ్యానుగర్వాంధత
చీ లోభుల్ పరతత్వమొందు గనరే

మ॥ కులమాలేదుగ గోత్రమావినము సీకుక తల్లిదండ్రాదు లీ
యిలలోలేరు యెగుంగబోరు యెవరున్నీరూపు సీమాయయుక
బలుచిత్రంబులు నెందుజూచిన నహాబాహ్యటమానెంచ గాదు
శిల నన్నెట్టకు బోవవే హరహరా!

మ॥ పరవాదంబుల జేయుచుంట యెపుడుక ప్రాణాపహత్యాదులుక
సరవిజేయుట తన్ను దా బాగడుటల్ సాధించుటల్ తండ్రిపై
గురుని న్నిందయొనర్చుటల్ కుటిలులై కూడంగరాదంచునె
చిరి దాజేయరు పృథ్విలోన కుజుల్

శా॥ ప్రాతఃకాలమునందులేచి వెసమీసాదంబులక భక్తితో,
శ్రీతోయంబులుదెచ్చి యర్చనములం చేతోముడంబొప్పగా
బ్రీఠిక బూజలొనర్చుటల్ విడిచి స్వామీప్రేమతో కాంతలక
చీతప్పంచు చరించుచుందుగుదా!

శా॥ యజ్ఞంబుల్ భువి జేసి దుర్గతులబాంధంజేసి జీవుండు నిం
ద్రాజ్ఞక స్వర్గసుఖంబులన్నిటిని దానవ్వాత్ముడై చెందు నా
యజ్ఞాధిక్యుని నిన్నెరుంగకుటలీ యజ్ఞంబులక జేసి పెక
జిజ్ఞాసంబడుచుండుగదె గిరిశా

మ॥ బయలై యుండెను బ్రహ్మవస్తువన నా బాహ్యంతరం బంతటక
నియమంబేటికి యంతయంతయనుచుక నిర్మింపగాజెల్లునే
ద్వయభేదంబులనెంచకక సమతచే ధాత్రిక యనంతంబుని!
క్రియతక జెంది భజింపమోక్షమనరే.....

శా॥ ఖండాఖండప్రపంచమందు గన నాఖండేందుధారుండు యా
నిండాఖండతనుండె దాడిగను వానింగాంచగాలేక నీ
ఖండాఖండులైన రూపశిలలక గాఢించిపూజింతురే
చెండికేశరయందు నేమిఫలమో

కా॥ సర్వాతీతమయుం డగమ్యుడు మహాశాంతుడు శంభుండు.

నిర్వాణుండును మంగళుండు ఘనుడు సాక్షింతుడు నిత్యుడు
సర్వాత్మానలయుండు శంభుడనుచు శాస్త్రంబులంజెప్పె నా
శీర్వాదంబు నొసంగుమయ్య జనుడన్

పా॥ ప్రాణతిలక ప్రణవస్వరూపమనభాస్వతేజఃఫాలాక్షు ని
ర్గుణదక్షాధ్వరభాగ లోకభరణా గోరాజసద్వాహనా
ఘటిభూషా విమలాత్మపూజ్యుడ మహాపాపఘ్న యేవేళ జే
ర్పించున్ వేడుదు నాదుమానసమునన్

మ॥ ధరలో నుత్తమధర్మశీలమును చిత్తం బీశ్వరాయత్తము
న్నరయన్ జేర్చి టించుమాన్యవరుని నాపుణ్యపాపంబులున్
హరిని గాంగుగజంబు లాత్మగతమున్ హంకారముల్ మాని దా
శిరముల్ వంచి భరించవా పరశివా

మ॥ భవమాపోవును మాన్యతాగంగు లాభంబాగడున్ సంభవిం
చు వయోరూపత యాయువున్ వెలసెడి శోధింప విద్యాదిబు
ద్ధివిధానంబున్ శ్రేయముల్ గలుగవా దేవాఘనాపుజితా
శివనీ నామముస్వభద్రముగదా

కా॥ ఎందెడుగనసండులేదు పుడమిన్నే మందు నీరూపమున్
సందేహంబునులేక సర్వవిధులన్ సాధించుబ్రహ్మంబు ని
యందేయున్నది మగాడుమూలగడు యారూఢిచే జూచినన్
జెందున్ మోక్షమటంచు బల్కిరిబుధుల్

కా॥ ఎన్నెన్నోవ్రతవాంఛితపము లెన్నోమహస్తోత్రముల్
యెన్నోయజ్ఞము లర్చిసత్కతువులే న్నెన్నోవివాహంబులన్
యెన్నోయుత్సవ కుడ్య కూపతటముల్ యెన్నోరాటులన్ జేసినన్
జెన్నోందన్ శివభక్తిక సరియగున్

మ॥ కవటంబుల్ మదిజెంది వర్తింజనుల్ గానంగదుమ్మీర్తిజెం
దుపరాధంబును బొందు సత్యఘననేదో నోటరాకుండు.

దా నెపుడు యీర్వ్యశబ్దగల్గిదిరుగు నెన్నుగదా దోషము
శివీవిష్టా! నను దంభుజేయకుము శ్రీ.....

ను॥ మతిముగ గెంటు సమస్తభోగహితమా మార్గంబుల బోడు సు
గతమైపొందడు కామీనీమణుల సుగత్యాగియాసౌఖ్యదుః
ఖతతుల్ రెంటిసమానభాగములుగా గాండు మది యోగియా
చిరమా జ్ఞానసుఖంబులందును గదా!

కా॥ అన్నంబే భుజింబుట స్విడచి దా నాకుల్ పండుల దిందునే
నన్నింటి విడనాడినాడనని గర్వాలాపముల్ నాడు దా
నన్నంబేయగుక వేరగునె యాయన్నంబువిడ గ య
చ్చిన్నానందసుఖాబ్ధిదేలగలరే

మ॥ అడవుల్ వాసముజేసి కందఫలముల్ నాసక్తితో మెక్కి యా
జడదేహదులయందు నాసలవడి జాలించి నియందున
గడుచింతాపరులై నిగొలవృశులై గానంగలేశప్పుడు
చెడరే తామనులై వృధాపృథివిపై

కా॥ కాశిం జేరిన గంగలోమునిగిన్ కాంతారమధ్యంబున
దాశల్ బోవగ స్వతొదపముల దారేమల జేసిన
శ్రీశైలంబున కేగివచ్చినను సచ్చిత్తంబు లేకుండిన
శ్రీశైలాగ్ర)నివాసమెల్ల వృధయా

కా॥ నాసాగ్రంబున మండలత్రయములో నామధ్యవీక్షింపగా
దోసంబేరియులేక కోటిరవిసందోహంబునై జ్ఞానమై
వాసింగాంచక స్వల్పమై యుంపునై వర్తించుచిర్లింగము
శ్రీసిద్ధం డిల జత్తులందు గనునే

కా॥ దారు మృత్తు శిలాదాలున్ రజతము తామ్రాదిసాత్రాదిస
త్కారంబుల్ రచియించి దైవమని సత్కార్యంబుల జేయరే
సారంబై యచరంబునై వినులమై సాక్షాదఖండంబుగా
జేరగ వెల్లెడు నిన్నుగాంచరు జనుల్

శ్లో॥ దీనుండర్ధుడ పాదసేవకుడ బుద్ధబద్ధ జంతుక్రియ
 బోమం జక్కితిదారిదోచకేటుల బోవంగనేరక నుమీ
 గానక నీవిపుడైననాకు ధరణి గాపుండుసాసారము
 చీ నింకించుము భక్తిగూర్పుము శివా

శ్లో॥ వ్యాసాంగీ రసనారదాత్రిభృగుడుక్ నాల్మీకదూర్వాను
 లా గాసిం గాంచిన మానులెల్ల నడవేవాసంబుగా జేసుక
 ఆశాపాశములందు జక్కిక వెసక న్నాబ్రహ్మజిజ్ఞాస జే
 సే సాధుల్ గడతేర గల్లిరిగదా

మ॥ కరుణ గాంచనధాన్యసంపద తురగ్గాందోళికాదుల్ మహా
 వరరూపాఢ్యసతుల్ భువి గలిగినక వ్యర్థంబులేయంచు సం
 స్థిరమైనట్టియు నీపదద్యయము సుసేవల్దగక జేయుచు
 స్థిరులై వెల్లు చురాత్మ సిద్ధపురుషుల్

మ॥ తనువుల్ మూడిల మూడవస్థలుగదా తక్కింపజీవత్రయం
 బనురంధ్రంబులు తొమ్మిది స్వేముకలు భావింప రక్తంబులు
 చన మూత్రంబు పురీషసంతతులమించక గల్గిన ర్థించు నీ
 చెనటుల్ దేహ ముజూచి భ్రాంతిపడరే

మ॥ బసవాయంచును యెవ్వడేని సుమనోభావంబుచే బేర్కొనక,
 వెనదూరంజనకుండునే యఘముఁబు వీక్షింపగా నూర్చునిక
 వసుధంబుట్టినమంచురీతిని జను వాక్కాయకర్మంబునెం
 చి సుశీలత్వముచేత గొల్పిన జనుల్

మ॥ తనువందున్ గురులింగమున్ జెలగుచో తక్కింప నామానసం
 బనుపంబై గురులింగమందునెపుడున్ బంధించలేకుండినన్
 జనునే మాయవిరించియైన గడువన్ శక్తుండు గాదండు యీ
 చెనటుల్ యేవిధిము క్లిగల్గు నిలలో.....

మ॥ అతులంబై విమలంబునై యజడమై యాగామి ప్రారబ్ధసం
 చితముల్ గాగనుమించి వెల్లుపరమై చింతింపగా నెంచునన్

గతులన్ దెల్పనిదై భువిన్ తుద మొదల్ గాకన్ సదావర్తియం
చిరసీయాపము నిర్ణయించ దరమా.....

మ॥ పలుకుల్ కందపు భావమందు నెప్పుడున్ భావించిచూడంగ నిం
దలపంజూపులయందు గన్పడపు చోద్యంబయ్యె నీరూపమున్
యలతెత్వంబును నిత్యమందు బలుకన్ యాయాధితో శాస్త్రముల్
చెలగ నే విధినిన్ను గాంచనగునో

మ॥ చపలాత్ముడను కల్పఘండ కుమతిన శౌర్యాతిరేకంబుచే
నపరాధంబులు పెక్కునల్పితి మతిన్ నాసక్తిచే మిమ్మునే
నెపుడు గొల్వగనైతి నెట్టులాగదా నీసత్కృపన్ బొందుటన్
జెప్పింపం గని ముక్తినివ్వవె శివా.....

మ॥ విషయానందము మానకన్ దిరుగుసర్వేంద్రియలందున్ గడున్
విషయేచ్ఛ ల్గనిసంతసించు నెపుడున్ వేమారకన్ దీక్షతో
మిషనెచ్చోటనొదీని మాన్పదగు నీమిత్రత్వమున్ జూపి ని
ర్విషయానందుని జేసి బోపగద వే

మ॥ మనసా నిల్కడగాన రాదుగద కామాంధంబునన్ బొందినన్
ఘనమా నీకు హితంబ నీసహజమా కర్మాదులన్ నొంద నీ .
తనుకుల్ బుచ్చదమంచు బల్క వినియాతత్వార్థసంవేది డా
శివశ్రీకంఠుని భక్తిగొల్వగదవే

కా॥ సర్వార్థంబులకాదియై సుకృతమై శాంతంబునై పూజ్యమై
నిర్వాణపదమై నపారతరమై నీరారీక్షాకంబునై
గర్వోర్విష్ణుక రాశిఖండితమునా కాత్యాయనీసాధ ను
శ్రీర్వాగమ్య భవాదృశుండు గలడే.....

కా॥ శ్రీకళ్యాణగుణాపహం రిపుహరం శ్రీశంభుచింతాయణిం
లోకై కస్తుతకారి నాధమనిశం లోకై కనాథం భజే
పాకారాతిసమస్తదేవవినుతం పాలాక్షయం చెన్నదక
శ్రీకైలాస నివాస యీశ యభవా.....

మ॥ జీవభాసంబులుయోగముల్ జపములుపానాదానసంభావకుల్
భువిసద్భూమరదానముల్ ప్రతములక భోగోచ్చై యోగముల్
యవనిక జేతురు ముక్తిసంపదకు నై యాశ్చర్యమామండగా
శివ సన్ గొల్పినముక్తి నివ్వనె సదా.....

మ॥ నీవామంబు సమస్తలోకములకున్ నిర్భోహసంభావమా
కన్నా పిన్న పరింపగల్గు విలసత్ కారుణ్యసంపిద్ధియో
యన్నా యెన్నగతక్యమే యొరులకుఁ నార్తుండ గావంగదే
చెన్నారం భవదంఘ్రీసేవకుడనే.....

మ॥ గురువోంకార మకారయుక్తమగుచుక గూడ న్ను కారంబుతో
పరయంజేర్చి యకారముక బసవయఁ పరిచాక్షరింగల్పి యా
వగుసంగూర్చి పఠించినక గలుగివా వక్తృత్వముక జ్ఞానముక
స్థిరమైనట్టియు నెల్లవాంఛలు సిరుల్

మ॥ గురువుల్ జెప్పినబుద్ధిమెల్లక సతుల్ గోరంధనంబిత్తుచే
నెరుగంబో రిల నాత్మలింగమును యాసీచాధముల్ భక్తిచే
పరదైవంబులగొల్చి సిదకధలక పాటించి నీయందునక
స్థిరమైనట్టియు బుద్ధి లేక చెడరే

మ॥ శుక్రతులభ్యాసముచేసి శాస్త్రగరిమక శోధించినక భాష్యసం
గతులందేరి చరించినక విమలలింగై క్యాన సందర్శనం .
తతులం దెల్యక ముక్తిలేదని గడుక తన్నించి యార్యాళి సం
స్థితులై దెల్పిన భక్తినిల్పురు జనుల్

మ॥ శివయంచుక భువరెండు యక్కరముక శీఘ్రంబై నేవించినక
భవముల్ బోవును ఘోరపాతకునకుక భగ్నంబుచేకూకు నా
పవనుంజూచిన మేఘసంఘముగతిబాయుంగదా నీకృపక
శివ నీనామము మంత్రేరాజముగదా.....

కా॥ సాసం చాత్రీ సనత్కుమార మునులే స్వామికదగం గొల్పిరో
జ్ఞానుల్ యోగిసనానినాది ఘనులే జ్ఞానాత్మసేవించిరో

నానాదేవతులెల్ల మొక్కుకులిడు నానమావను శంఖము
జెనకట్రోపు మనంగ ముక్తినిడదె

మ! ఇలపైనక దలక్రిందుగా బడిన దానెంతైన మోక్షంబనక
దలక్రిందకల గబ్బిలంబులకు నెంతక మోక్షము న్న బై నే
శలక సత్త్రియ యోగిగాక నినుసంభానింప నెట్లబ్బుగా
సిలి యోగంబుల ముక్తి నొంద గలరే.....

శా! అంతానిండినవాడవై జగములందాదూడిచే జీవులక
సంతాపంబులు దుఃఖముల్ మిగుల నీసంసారబంధంబు
నన్ చింతల్ బట్టి యణంగదొక్కితివి నింజేరకయుపాయంబు కా
సంతైనక గృపజేయవా కపటమా.....

మ! గురుడై దై వము తల్లి దండ్రయితడే ఘోరాంధసంసారమున్
దరిజేప్పుగల కర్త శాస్త్రహితబోధల్ జెప్పగా భర్త యా
దరణంబొప్పుగ దృష్టప్రత్యయములన్ వారాహతిన్ జూపి ను
సిర్గచిత్తంబున బ్రోచునెల్లవిధులన్

మ! జననంబే బహుదుర్ఘటంబుగద నీజన్మంబు కర్మంబునె
ననయంబున్ శివ భక్తిలేమి కడిమిన్ యల్పంబుగా జచ్చుచున్
జననంబెత్తుచు నిన్ను గాంచనిక నీజన్మంబుజాలించు గా
ల్పినగాసి ఫలితంబునొందదు శివా

శా! అయ్యా నామొఱయాలకింపవుగదా నాయయ్య నిక వేడినన్
చయ్యం రాగదవయ్య నీచరణసంసక్తి ప్రపూజింతుచే
నయ్యా యయ్యనియంతవేడిన నినున్ నాలింపవయ్యయ్య మో
జయ్యాచిక్కులు బెట్టకే కటకటా.....

శా! స్నానంబుల్ పదివేలుచేయ ధరలోసంధిల్లనే ముక్తియా
మీనంబుల్ గడుకర్కటాదులును సమ్మోదంబుచే నీశ్వలో
నానంగామరి ముక్తిగల్గె నెసదానాకేంద్ర సంపూజ్యవం ।
చిన్నంబుచ్చక వేగమేలుకొనవే

మ! దధిజంబై తగుకొన్న గాచినటుసంధానింప కల్వంగరా
న్విధితత్వంబునరింగి పూర్ణుడయి దానేవేదమర్కంబుల
వ్యథయంచుకొని? సస్యసింది పరమోద్వృత్తి తదాత్మైక్యమై
చెదరంగాని పదంబుజెందను గదా

మ! అలచిన్మూర్తి నెరింగినట్టి ఘనుడా యర్ధాంగిణోనున్న నే
మిలలో సస్యసియైన నేమి వనభూమి జేరిన నేమి కా
దలబ్రహ్మత్వకు డైన నేమి యదియే యజ్ఞాననాశంబుగా
జెలగు గాదెభువి మహాత్ములకు నో

మ! నటనంబుల్ గడురాతాళ తతుల నాసక్తితో జేయుచు
నటుడా నెత్తినచున్న తొందరను విన్నాణంబుతో చూచుచు
నటన జేయుచు జ్ఞానియెల్లధరలో నానార్థసంచాగుడై
చిటికెన జరియంగ జండ్ దిరుగ

శా! తా గావించు విచిత్రరూపతతుల దాసత్యమంచ నరిం
గీగావించెడు నిద్రజాలకునిభంగి మాయసంసారము
తాగావించుచు బ్రహ్మయోగి పుడమి తర్కించిలేదంచు నె
చ్చికొడు నిలింపు సత్పదపుల

శా! స్నానంబే సమదృష్టిజీవులగనఁ శాంతంబుగంధంబు
కర్మన్నిందిచుట నక్షతల్మనను నిర్మల్యత్వమే పుష్టమా
జ్ఞానాగ్నిన్ బడగాల్పదుర్గుణముల గావించుటేధూపమా
చెన్నారన్ నెరుకేచు దీపము శివం.

మ! నైవేద్యం బలభక్తి హస్తజలముల్ నానందబాష్పంబులన్
గావించన్ నటుకూడ నాత్రిగుణముల్ గావించుతాంబూలమే
సేవింతున్ విధి ప్రాణలింగమున కాసేవల్ విధి సల్పునీ
సేవాదుల్ సనుబొందజేయగదనే

శా! సంపెంగల్ విరజాజుల పొగడలు చామంతులు జాజులు
సాంపై నట్టియుపారిజాతము సత్సానంబుల గూర్చియు

సంప్రీతిగ గడుగంధమక్షతలతో సాధించి పూజించి
నాసింహజ్ఞానముగల్గు నండువిబుధుల్

౧॥ నీరందుద్భవమొంది మీనముగడుగ్ నీరందువర్తించి యా
నీరుగ్ నలనియట్లు సర్వఫలముల్ నిందించినీశ్చితులై
శ్రీరంజిల్ల ప్రపంచముగ్ దిరిగిన్ దిత్తంబున్ దోషముల్
చేరంగానవటంచు బల్కిరి బుధుల్

౨॥ జననంబాయెన నాత్మయః జనముల్ జన్మంబులేదాత్మకుగ్
యనగావిన్న విమర్శజేయ బయ్యలై నానాదిశల్ నిండగా
జననంబేది చెడంగబోవునది యంచున్ లేదటంచెది గాం
చినదంతగ్గ బ్రహ్మమ చెరుగ లే

౩॥ వినుటగ్గానిది స్వర్ణజేయః ది దావీక్షించుటల్ గానిదీ
పనిబూనఁగనుగంధముల్ గొందెయేపక్కుగ్ వచింపంగదె
జనదేయట్టిటు జేయదెట్టిపలక జర్పిపదీయాత్మని
చెనటుల్ గాఁగు దేహమంటననుచున్

౪॥ నేనేమన్నచు నొక్కటేమరిగదా నీవన్నని కొక్కడె
నేనేనీవయియొక్కటై బరగగానొక్కంబుగా నామముల్
దానేమిధ్యయనిత్యమై నీరుపమై తొగ్గింపబ్రహ్మార్థముగ్
శ్రీనాథామృత భావమైన దిదియే

౫॥ నీరూపంబు లనంతమై నెలయు నేన్ నేడంచువర్ణింతునె
రారామస్మగ్హంతచిన్నయి డ చిన్నూర్తియే సారాకార
రారారాజనుమిత్రయంచు మదిలో రాత్రింబగల్గొల్తు నం
జేరందీశి తుమింపు దోషములనో

౬॥ తప్పొప్పుల్ గడు నాకునుండెలియవే తన్మాతృదగ్మాధతగ్
జెప్పంగగ్ విసనైతి ద్రోహగుణముల్ జెగ్గందునాయందువగ్
జెప్పగ్ సిగ్గునుర్వియెల్ల జనమున్ ఛీయించుని దించగా
చెప్పన్ దొడ్డితినన్ను బోవుమనుచున్!

నా శత్రు శతకము.

మ॥ అశ్వత్థామో భీష్మ గరుడావిహీనుడను కామాంధుండ దుశ్శిత్తుడనో
 యోధాచల్యుడ కోపినాసకుడ బాంకన్నాకునీ యష్టమున్
 తిదుస్సంగమేగాని సజ్జనులనన్ జేరంగబోదయ్య యీ
 క్షితియొదిట్టి గుణాశిద్ధించుము శివా

౨ నీవేదిక్కుననమ్మినాడ వినుమానిక్కింబునామాట నా
 దేవేరిగలదే మొజెప్పు నినుదాదేహంబునందాల్చిసం
 ధానంబొప్పుగ పూజచేయుచు నాభావంబుననీన్నే
 నేనంజేయుట నుండుట నెరుగ నా!

మ॥ తనువే శాల నుచిత్తగుండముగ సప్థిన్వద్గుణుల యహం
 బునచింబోతురు వాయుపూరకములన్ శక్తంబుచేగట్టి యా
 మనసేయూపనుంగ చిత్తమఘమున్ మాన్యాత్ముడై చేయ నెం
 చిన శ్రీకంఠుని గాంచుచును నెపుడున్

మ॥ కవులంచున్ ఘనపండితాళులనుచున్ గానంబుతో సత్కథా
 శ్రవణంబుల్ గడుచేయుచుండు హాదాసాధీశులంచున్ సదా
 యవనిన్ దేశములెల్లడన్దిరిగి ద్రవ్యాధీశు నేవించుచున్
 శివనీశేవలు వీడికొందురు ధరన్

కా॥ సాకారత్వముచేత భక్తులకు నీసంకాశముల్ జూపి నా
 యాకారంబులదృంచి దుష్టతనముల్ నాశంబుగావించి యా
 శ్రీకృతాసమొసంగితోర మములన్ చికాకునన్ బెట్టకన్
 చేకోరా మది నా క్షింత్యముననో

మ॥ కరుణావాప్తి గయాసముడ కరుణాగాంభీర్యవారాశి నీ
 చరణవ్యాప్తుని నన్ను సత్కరుణతో సాకంగ విస్తారమా
 బరునా భక్తుల పెన్ని దానమనుచు భాషింప రేయార్యులన్
 స్థిరకై వల్యము నాకొసంగుదయతో

మ॥ శివుకన్నా ఘనదైవమొండుగలడే చింతించిమాడంగ నా
 శివుని నిందయొనర్చు యజ్ఞులకుదా సిద్ధించునే మోక్షము

శ్రీకృష్ణున్ సకలాదిదైత్యుడుడన్ తెచ్చుకొనుటలే
చెయ్యిగ్గ విసలేదొ మంజుతులై!

మీ! శివుడేదైనము నుక్కడంచుదలతున్ నేవెందువాడంబులన్
భవనాపాలిటికల్పవృక్షమనుచున్ భావెందు వశాంతమున్
భవనేవామృతమాన నిచ్చియెపుడున్ దారెందొలంగించకో
శివనాపాలిటిపెన్ను ధానమగుమా!

~~~~~

క వి వం శా వ లి

సీ! మహిమీరజైవైక మాధ్వానువర్తియై చేబోలుమరమున సిరిచెలంగ
వనియుంచె నడిపూడి వంశాబ్ధిచంగుడు కోటయాఖ్యుండు స
క్కోవినుండు సగ్గణంబులచేత సాధ్యయంచుజనాళి బొగడంగ
సత్కీర్తి బొందికట్టి అంబకుసరియన నంబుమృయను సుధీక్షణిని
బెండిలియయ్యె మహితయగుడు! గీ! అట్టివారలయందున వంద
ముగను! భవవిదూరులు దుగ్ధోషభంజనులన! నొసరనలుగురు
సత్పుత్రులుద్భవెల్లి! ప్రకాశసత్కీర్తిగాంచిరి పుణ్యవృత్తి!

గీ! అందునగ్రనుతుండునై యలరుచున్న
మల్లయాహ్వయడననొప్పు మోక్షాశ్రముడు!
భూతలంబునువిడచి యా భూతనాథు
సర్వధిని జేరియుండెను సంతతంబు!

సీ! శ్రీకరంబుగ వీరిజైవమతంబున కద్యక్షతవహించి యలరుచుండు
చేబోలుపురమున సింహర్వసనన్దుడై యలరుచుమతములో నధిక

భక్తి లింగాంగసమర విలీనమానవిలోది సత్యశీలవ్రతా చారణిరతి
శిష్యబృందములెల్ల చేరుతింపఁ బహుపురాణంబులు వ్రస్తుట
ముగ । గీ! జెప్పుచుండునుమ మృడి శిద్ధశంభు స్వామియనగన్
మహిజనుల్ సన్నుతింక । భువినిసక్తిగొందిన పుణ్యమూర్తి
పూజ్యతముడయ్యె మూడవపుత్రుడలమి॥

మ॥ అతిశాంతుండు దయాకరుండునుగుణ । స్తోమైకశీలుండుసం, తత
లింగార్ధవిలోది మోక్షపదప్రాప్త్యుండటంచుక సదా స్తుతులం
గాంచె చతుర్భుజపుత్రుఁషిలలో శోభిల్లకోటయ్యనాఖ్యత చేతన్ విల
శిల్లు నెప్పుడు మహావ్యాధిగర్భధీరుడై॥

గీ॥ ఏనురెండవనూనుడ నిందాధరుని
సేవనాసక్తశీలిన్చె చెలగుచాడ
సరవివాగేశ్వరస్వామి శతకమిప్పుడు
జేసి శివునికి హారంబువేసినాడ
నాగభూషణదేవర నామకుండ॥

చంద్రికా మర్యాదగళాల నుటూరు.

13558